

в. „НАДѢЖДА“

Излиза единъ пътъ въ седмицата
Недѣля.

Цѣна:

За година 5 лева, 6 мѣседа
3 л., а за странство се при-
бавятъ пощенските
разноски.Всичко що се отнася до вѣстника се
аресира: Редакция на в. „Надѣжда“
въ гр. Плѣвенъ.

Единъ брой 10 стотинки.

Д-ръ Н. НАКОВЪ

Адвокатъ

**Писалището е срѣщу па-
мѣтника, въ бившето помѣ-
щение на окр. сѫдъ.**

1—5

ИЗВѢСТИЕ

Извѣствамъ на почитаема-
та прблика, че отъ 14-и того
напускамъ досегашния си дю-
генъ на Александровска ули-
ца срѣщу хотелъ „Европа“
и се помѣстихъ въ дюгена на
Г-нъ Капитанъ Узуновъ: тоже
на Александровската улица.
до бирарията „Батембергъ“,
въ който дюгенъ ще упраж-
нявамъ пакъ сѫщото си заня-
тие „пантолонджилъкъ“; раз-
продавамъ: яки, вратовръзки,
галосници, кърнички, ржави-
ци и др. галантарийни стоки.

Приемамъ торжки за мѣжни,
дамски и дѣтски дрѣхи отъ раз-
ни фасони съ най-умѣренна цѣ-
на и гарантирана работа.

Отчансамъ клиенти:

1—3

Лѣшо Гуневъ.

П. Г.

Искате ли, да си купите
хубави и ефтели илюстровани
карти, заповѣдайте въ книж-
ний магазинъ на печатницата
„Надѣжда“, находяща се на
ул. Александровска № 649,
гдѣто винаги ще намѣрите пъ-
ленъ асортиментъ отъ разни
илюстровани карти, които съ-
ставляватъ въпроса на деня
„Руската армия“ (казашката),
Руски военни параходи и раз-
ни други изящно изработени
карти, а така сѫщо и разни
изглѣди отъ грата.

При това има за продава-
ние и разни гербови и пощен-
ски марки и отворени писма.

гр. Плѣвенъ, 14/XI 1904 г.

Ако человѣкъ внимателно прос-
лѣди миналото и историята на
Българский народъ ще дойде до
заключение, че причината на не-

НАДѢЖДА**СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЬ.**

За обявления

Се плаща 40 ст. за гармо-
редъ на I-ва страница, 10
а за приставски
спомък

Г. Ив. Христовъ с. Кацамуница (Плѣвенъ.)

писма не се
рѣкописи назадъ не се
врѣщатъ.

Единъ брой 10 стотинки

говото петстотинъ годишно робство
подъ скрѣтъра на Османлийтѣ є
била вътрешнитѣ му раздори и го-
ченія отъ една страна, а отъ друга
постояннитѣ антагонизъмъ на е-
динъ отъ тогавашнитѣ му съсѣд-
ни народи — Византійците или
даѣшнитѣ гърци. Разяжданъ вътрѣ-
шно и застрашаванъ външно отъ
единъ заклѣтъ въковенъ неприя-
телъ. Българский народъ не е
ималъ никога спокойствието да се
развива и да укрѣпва, както по-
литически така и икономически, до
когато най сѣрге ослабенъ и раз-
цепитенъ морално и материално отъ
продължителнитѣ войни съ гърци-
тѣ е билъ поробенъ отъ дивата
азиятска сгань, която пакъ грѣц-
ката злоба е извикала отъ далеч-
ній истокъ и станала причина да
я настани и засѣли въ прѣдели-
та на Европа. Заедно съ пада-
нието на Българский народъ подъ
турското владичество, почти едно-
врѣменно сѫ паднали и гърци-
тѣ и дѣлго врѣме заслужено сѫ опит-
вали горчивитѣ плодове на неснос-
но и тѣжко робство. Но, при все-
гова, тѣхнитѣ антагонизъмъ противъ
Българщината не е изчезналъ да-
же и прѣзъ врѣме на робуваніе
то имъ, тѣй че ако Българинътѣ
е билъ огнетяганъ отъ своя влас-
тиль, то причината на това е
било въ голѣмъ размѣръ пакъ
грѣцката злоба и интрига.

Вижда се, че дѣлгогодишното
робство не ще да е вразумило на-
шиятѣ заклѣти неприятели — Гър-
ци. И ний днѣсь ги виждаме так-
възъ, каквито сѫ биле и прѣди
петстотинъ години. Поговорката
казва: „вълкътъ козината си мѣ-
нява, но характера никога“. Днесъ
голѣма частъ отъ Българский еле-
ментъ въ югозападна Македония,
съ рабско тѣрпение испитва по-
слѣдствията отъ постояннитѣ интри-
ги и доносничества на гърци, които въ
услужваніе на турската
власть нѣмагъ граница въ проби-
раніе на срѣдствата. Независимо
отъ това българите тамъ сѫ изложени
на всѣкиднѣннитѣ нападания и
прѣслѣдванія отъ страна на
разни чети съсѣавени отъ всѣвъз-
можни елински герой, фустанел-
итъ на които при отбраната
на Демакосъ и Търновасъ въ
послѣдната Грѣцко-Турска вой-
на, сѫ прочути по своето хори-
зонтално положение. Тия чети
или по право казано разбойничес-

ки банди, организирани съ срѣ-
дствата на официалната Атинска
власть, подпомагани и отъ самите
турски власти, се испращатъ един-
ствено да убиватъ всички видни
и интелигентни бѣлаги. Не е
трудно да се разбѣре, че турското
правителство за да избѣгне при-
лагането на прословутѣ реформи,
има интересъ да прѣви извѣстни
узнѣнія на тия грѣци разбой-
ничиески банди и да поддържа анар-
хия въ страната си, прѣдъ видъ
прѣустановеното революционно дви-
жение. За да може единъ денъ да
оправдае нехайството си къмъ при-
лаганіе на тия реформи прѣдъ
представителите на Европа дѣр-
жази.

Цѣльта, която Грѣцкото прави-
телство прѣслѣдва съ организира-
нисто и испращанието на тия раз-
бойничиески банди въ вътрѣшността
на Македония е надѣждата, за-
да не му се успорва правото на
териториална притенія, ако нѣ-
кога разѣблата на тая нещастна
и много измѣчена страна бѫде сложена
на дипломатическата маса, обаче, смѣтки като грѣцките, които
се праватъ въ кѣщи не се
срѣщатъ съ ония въ пазара. Ако
грѣцкото правителство иска да
покаже прѣдъ външнитѣ сѣвѣтѣ, че
въ Македония дѣйствително грѣц-
кий елементъ има нѣкакво числен-
но прѣвъсходство спрямо Българи-
тѣ и другите народности, то се
много лжжи и при това досгъ кже-
но се е осѣгило, защото цѣлъ
сѣвѣтѣ вече знае къмъ коя народ-
ностъ принадлѣжи онова грамадно
население, което миналата година,
като единъ человѣкъ, възстана про-
тивъ своя въковенъ огнегителъ и
съ своята храбростъ и неописуемъ
героизъмъ очуди всѣкиго. Кѫдѣ
бѫха тогава храбрите фустанели?

При такова положение на не-
щастната намъ братска страна,
гдѣто противъ едно-крѣвните на-
ши братя се води една убийствен-
на и нечестна война не само отъ
турци, но и отъ съперничествую-
щи намъ народности: Гърци и
Сърби мислиятъ, че повѣдѣнието,
което дѣйцитѣ по освободителното
дѣло дѣржатъ единъ спрямо други
е повѣче отъ осаждателно. Тѣ
трѣба прѣдъ общото за всички
ни зло да се вразумятъ, като си
подаджатъ братски ржка и съ общи
сили да въстанатъ противъ общите
неприятели, които сѫ се натру-

пали около българщината въ Ма-
кедония като хищни звѣрове гле-
датъ да я распокъсатъ. Тѣ трѣб-
ва да забравятъ всички частни
дертвии, да оставятъ на страна
всѣкакви истѣркани амбиций и ка-
то единъ человѣкъ, сгруппирани,
расчитвайки на поддържката на цѣ-
лътъ Бълг. народъ, да се противопо-
ставятъ срѣщу общий ни врагъ,
цѣльта на когото е обѣзличване-
то и съвѣршенното уничтожаване
на Българский елементъ въ тая
братска намъ страна. Този е само
единственъ путь за избавление-
то на роба, защото и дѣцата ве-
че разбраха, че ако ний сами не
си помогнемъ, никой другъ нѣма
да ни помогне. Увѣрени въ пра-
вотата на освободителната ни кау-
за и уповани въ надѣжда къмъ
Бога ний не трѣбва да се стрѣ-
камъ отъ нищо до когато не се
видимъ уединени всички. Отъ одно
и само тогава, когато границата
на България бѫде расширена и
стане съсѣдна съ Гърция, само
тогава ний ще можемъ вѣднажъ
за винаги, да балансирами свойѣ
стари смѣтки съ Еленските герой
и имъ дадемъ частъта, която имъ
се пада въ Македония, защото се-
га сме твърдѣ раздалечени едни
отъ други и нѣмame възможность-
та да се разберемъ както трѣбва.

Поминъка запада.

Врѣмената които прѣживяваме
отъ денъ на денъ ставатъ по теж-
ки. Капиталигъ започнаха да се цен-
трализиратъ и влизатъ въ по-
малко ржци, а съ това заедно у-
пада и дребния поминъкъ за по-
долното съсловие отъ населението.
Това започва да става въ всички
отрасъци на търговията, индустрия-
та, земедѣлието и занаятчието. По-
голѣмата частъ отъ населението за-
почна буквально да засиромашава.
Упадъка и сиромашията започна на
много каний да лопа. Това показва
изгощаването на $\frac{3}{4}$ отъ народ-
ната маса. Зли години почнаха да
се вѣствяватъ. При такова едно по-
ложение не може народа да очак-
ва едно розово бѫдеще, а съ това
заедно дѣржавата не ще може да
се радва на икономически напрѣ-
дъкъ; мирно и правилно разви-
тие. Населението почна да не мо-
же да принася даличния товаръ, а
пѣкъ поминъкъ липса. Вѣнкашна-

та конкуренция турга прѣграда на всѣко наше производство. Силата е въ парите, а ний сме слаби въ това отношение и можемо би могли да се противопоставимъ на чуждите огромни и неизчерпаеми капитали. Готовността която изказваме къмъ чуждото и то твърдѣ много влияе на вътрѣшния прогресъ на страната. Зато крачи съ бѣзи и голѣми крачки къмъ нази и трѣба да се взематъ своеувѣрено внушителни мѣри. Желѣзото се кове до като е горѣщо, а единъ народъ се вѣзпитава и заучва до като е още незатврдѣлъ въ свойте си стари и опрѣничави навици.

Въ продѣление на 25 години отъ нашето освобождение сме прогресирали само въ това, което е излишно и даже врѣдно за единъ младъ народъ, прѣдъ когото стоятъ маса патриотически задължения. Всичко що е гнило и фалшиво него вземахме отъ *культурния западъ*. У насъ липсва всѣка основа на изисканата съврѣменна наука, изкуство и прогресъ. Неможемъ да говоримъ за нѣкаква индустрия, занаятъ или пѣктъ търговия или земедѣлие които днесъ на западъ цѣвятъ и успѣватъ. Старитѣ занаяти у насъ западнаха, а новитѣ не успѣватъ. Не можа да се стабилизира почти никой занаятъ въ полето на истинския прогресъ. Не можа ни една индустрія да отиде съ години безъ тя да се прѣкатури. Търговията ни и тя купа ли куца. Съвсемъ малко, да не кажемъ никакъ, има промѣна въ търговията ни спрямо прѣди освобождението ни. Ако не се прѣчи отъ вѣнчани вѣко причини, то ни се прѣчи пѣктъ отъ вътрѣши. Ако се изнася мясо или добитъкъ правятъ се спѣнки отъ вѣнчани вѣко, че биле заразителни и пр. Ако храна се изнася то пѣктъ вагони вѣма и пр. Ами само това ли е? И вий дѣржава сме! Да си здо подъ камъкъ. Занаяти и индустрия западнаха, а на всѣкой градъ и село гимназий и педагогически училища се изпоотвориха и се наводни съ маса пролегариятъ които съ фантазий и стихове лѣга и става и само за чиновнически кариери мисли. На професионалното образование се гледа съ прѣвѣніе и властъта ни най малко не се заинтересува и се позагрижи върху икономическото развитие на страната. Вода газимъ, а жедни ходимъ. Занаяти и индустрия имаме, а чуждите буклуци надяваме по нази си. И то кой го прави това? И бѣденъ и богатъ, занаятчия и чиновникъ. И все за нашето говоримъ и се за него окръжни пишемъ отъ зелената маса... До кога ли ще отиваме ний още все така? Нѣмали да се свѣстимъ? Не е ли министерството на Търговията и Земедѣлието да се заеме по енергически съ ореждане на поминъка въ страната ни? Не е ли дошло врѣме на търговските камари и окръжните съвѣти да се

съзратъ въ тая празнота която отъ редъ години зѣе напредъ имъ?

Мислимъ, че е врѣме вече всички да обѣрнемъ внимание и преваримъ злото до гдѣто не ни е надварило.

ДОПИСКИ И ОПРОВѢРЖЕНИЯ.

До почитаемата редакция на в. „Бдител“ копие вѣстниците „Надѣжда“ и „Пловденски Гласъ“.

Г-нъ Редакторе!

Въ послѣдният брой на издаваемия се отъ васъ вѣстникъ, има едно антрафиле, подъ заглавие „Образцовъ сѫдия“ съ което се визира моята личностъ, че азъ въ катесвото си на прѣдѣдателъ при Плѣв. Окр. Съдъ, съмъ вземалъ прѣзъ мѣсецъ Октомврий т. г. отъ Анастасъ Хаджи Стоевъ отъ с. Радиненецъ, когато се явилъ предъ менъ, да състави актъ за усиновяване на едно малолѣтно шестъ лева, когато по закона се изисквало, само три. Сѫщото съмъ билъ сторилъ и отъ Минчо Мотовъ отъ с. Смардехча. За вѣстановяване на истината, считамъ за нужно да отговоря, че почитаемата редакция е била вѣзведена въ заблуждение отъ лице което не е познавало закона.

Въ чл. 23 ал. II отъ закона за гербовия налогъ се изисква, щото актоветъ за усиновяване сѫбдатъ обгербованъ съ три лева гербова марка. Тѣзи актове, споредъ чл. 34 отъ закона за припознаване на незаконно роденитѣ дѣца, слѣдъ като странитѣ се явятъ лично, прѣдъ прѣдѣдателя на сѫда и му заявятъ, че желаятъ да извѣршатъ усиновяване „се извѣршватъ отъ секретаря на сѫда“ споредъ чл. 35 отъ сѫщия законъ: „Въ продѣление на слѣдующитѣ десетъ дена, страната којто най много бѣрза, приставя въ сѫдътъ завѣренъ прѣписъ отъ акта за усиновяването да се утвѣрди“. Така че отъ разпорѣжданията на специалната законъ излиза, че актоветъ за усиновяване сѫ два, а споредъ закона за гербовия налогъ (чл. 23 ал. II) тѣ се обгербватъ съ по три лева гербова марка. Ако има страни, които да ни сѫ осъвали гербови марки, за обгербване прѣписигъ отъ тѣхни тѣ актове, то не ще рече, че азъ незаконно съмъ имъ ги вземалъ и злоупотребилъ, а тѣ се намиратъ на хранение въ кассата на сѫда, прѣдадени на и. д. секр. Бѣршиловъ. Ако странитѣ се явятъ и си поискатъ прѣписи отъ актоветъ, тѣ могатъ да си ги обгербватъ съ оставенитѣ отъ тѣхъ марки. Това за свѣдение и вѣстановение на истината.

Колкото се отнася до второто антрафеле, че съмъ билъ купилъ дѣржа отъ г-на Мавродиева, когато вече съмъ билъ прѣстенъ, съ

общавамъ на почитаемата редакция, че дѣржата се поръчаха много по-рано, отъ получаванието писмото за моято прѣстенение, макаръ и да дойдеха тогава, когато азъ бѣхъ вече прѣстенъ, то азъ пакъ дѣйствувахъ като прѣдѣдателъ на Плѣв. Окр. Съдъ споредъ писмото на Министерството до 27-и Октомврий т. г. когато окончателно прѣдадохъ сѫда на моя замѣстникъ г-нъ Деневъ.

При това считамъ за нужно да добавя, че г-нъ Мавродиевъ си е получилъ парите направо отъ г-на Бѣршиловъ и. д. секретарь на сѫда, а не отъ менъ както се твърди въ това антрафиле. Вънъ отъ това нека писача знае че за всички покупки направени за сѫда, расписки се даватъ все на името на прѣдѣдателя, че отъ него сѫси получили лицата парите. „Това е реда“. Колкото пѣктъ за цѣната на дѣржата, че била висока, съобщавамъ писачу, че е 7 лева кубич. метръ, макаръ и той умиленно да я скрива, като казва само, че е висока, безъ да опреѣдѣли каква е тя. А тази цѣна дали е висока, нѣка общественото мнение я оцѣни, само има прѣдъ видъ цѣната по която се продадоха много дѣржа тогава.

Приемете, г-нъ редакторе, отличните ми къмъ васъ почитания.

Бившъ прѣдѣдателъ на Пловден. Окр. Съдъ:

Ив. Атанасовъ.

Народното Събрание.

(Продѣление отъ бр. 25)

VIII Засѣданіе,

Г-нъ Д-ръ Даневъ взема думата, за да продѣлжи почитатата отъ миналото засѣданіе рѣчъ. Партизанинъ е на една обща славянска политика, като изказва желание, щото всички бѣлгарски кабинети да поддържатъ такава по вѣнчаното управление. По финансова политика заяви, че тя трѣбва да бѣде присъдрѣде на всѣко бѣлгарско правителство. Г-нъ Мартинъ Тодоровъ явява своето несъгласие съ Михайлоски относително твърдението, че дѣржавния гла, ва въ една конституционна дѣржава е една фиксия, че той само трѣбва да царува, но не и да управлява. По тоя вѣпросъ изтѣква едно противорѣчие у Михайлоски. Огнително турско-бѣлгарското съглашеніе казва, че то е имало за цѣль да улѣсни приложението на Мюрцигекитѣ реформи, а не да игнорира влиянието на тѣхъ или пѣктъ основа на великитѣ сили. Съжалява за гдѣто, обаче, Турция, както ви наги, така и сега, не е изпълнила добре своите задължения. Изтѣква че турско-бѣлгарската телеграфо-пощенска конвенция е като слѣдствието отъ съглашенето. Заявява по вѣнчаната политика, че Бѣлгария, като малка дѣржава, трѣбва да е въ добри отношения съ всички други дѣржави, а най-вече съ съсѣднитѣ. Оборва противния взглядъ на Михайлоски по тоя вѣпросъ. Поддържа симпатитѣ изказаните къмъ Русия и руския народъ въ единъ отъ наслаждъ въ отговора на Тронното Слово. Намѣрва, че сближенето между Сърбия и Бѣлгария е било

наложително не само въ интересъ на политическите, но и на економическите нужди на тия дѣржави. Апелира къмъ Прѣдѣдателството да гласува отговора на Тронното Слово така, както е той редактиранъ отъ Комисията. Г-нъ Найчо Цановъ изказва отъ какви начала и принципи ще изхожда при говорението си по Тронното Слово. Изказва се удобително по установената солидарност между Бѣлгария и Сърбия, като начало на балканската солидарност, а отъ тукъ къмъ всесвѣтската. Изказва неудобление по дѣйствията на правителството относително вѣнчаното управление. Говори по допълнителните законодателни избори и по общинските. Обвинява съ единъ случай станалъ въ Видинския Окръженъ Съвѣтъ г. Министъ Петковъ въ лѣжа, за което г. Министъ му заяви, че той — Цановъ — лѣже, поради което се подигна бурноста въ Събранието. Г-нъ Министъ Д-ръ Стайковъ обаче, заяви, че по станалото въ Окръжния Съвѣтъ не е никакъ виновенъ г. Министъ Петковъ, понеже всичко се е вършило по искането на него — г. Министъ Стайкова — въвъ основа на законни причини.

Слѣдъ отдиха взема думата г-нъ Д-ръ Момчиловъ. И-ка отъ Прѣдѣдателитѣ да погледнатъ на злото направо въ очитѣ, за да бѣдятъ въ пѫтя на истината. Апелира къмъ опозиционните прѣдѣдатели да се притекатъ на помощъ на Дѣржавата, защото тя заслужава това. Чете единъ пасажъ на Френски, гдѣто е говори, че поетъ сѫ за всичко друго, но не и за водение и управление на дѣржавните работи; съ това визира Михайлоски и речта му по отговора на Тронното Слово. Говори по срѣщигъ на Н. Ц. В. съ Австро-Унгарски императоръ и Английския кралъ, като се помажи да обоснове твърдѣнието си относително неправотата въ мисли у Михайлоски по тоя вѣпросъ. Изказа сѫжденія въ смисъль, че за доброто или зло управление у насъ, за даданието и качването на кабинетъ, за широките прѣогратеги на нашия Князъ, единичния виновникъ е бѣлгарски гражданинъ, неговото лошо морално и политическо вѣзитание. Но поводъ речта на Пешева заяви, че той, като честенъ бѣлгарски дѣцъ, най-добре би гордѣлъ, когато болшинството гласува амнистия за другаритѣ му осъдени министри, да заяви: не ги амнистирайте, нека обществото, нека бѣлгарскиятъ народъ бѣде удовлетворенъ! Завѣрши рѣчъта си, като заяви, че ще гласува за отговора на Тронното Слово та-ка, както е съзгавенъ отъ Комисията, Г-нъ Дим. Христовъ направи едно късно изложение на македонското движение, въ свръзка съ арменското и за причината, която е извикала една Македоно-Одринска организация; за декретитѣ, що сѫ биле издавани отъ Султана, за умиротворение на страната и за реформените проекти, налагани отъ Великите сили на Турция за сѫщата цѣль. Разгледа слѣдъ това живота на Сърбия отъ прѣди десетъ и повече години въ политическо и економическо отношение. — Тъй като частът е 8, засѣдането се вдигна.

IX Засѣданіе.

Г-нъ Дим. Христовъ взема думата за да продѣлжи рѣчта си отъ миналото засѣданіе. Изказва условията, при които е възможно едно срѣбеко-бѣлгарско съглашение: автономна Македония, като самостоятелна еденица, при поддържката на Русия, само така ще бѣде осигуре-

по бъдещето на балканигъ. Г-нъ Вълко Нейчевъ взема думата за да разсъмъе малко Събранието и да изкаже онова, що мисли по вътрешната и външна политика на България. Г-нъ Т. Тодоровъ заявява, че не ще говори по външната политика на правителството, защото преждеговоривши оратори твърдъ много се изказали по нея; ще се спръ само на ония пасажи от Тронното Слово, глътко се говори за вътрешната политика на правителството. Огрича конституционните духъ у българският народъ, фактъ, който се констатира въ единъ от пасажите на сегашното Тронно Слово. Въ подкрепа на тая своя мисълъ позава се на допълнителни законосъдателни избори и на общинскигъ. Въ своите твърдения често биваше поправянъ от г-да Министригъ Петкова, Генадиева и други представители от болшинството.

X Засъдание.

Взема думата г. докладчика Гани Чолаковъ за да каже, че ако и проекта по отговора на Тронното Слово, и на самото Тронно Слово, да се състои от шесть пасажа, всички почти говоривши опозиционни представители се изказваха само по два — ония, въ коидо се говори за вътрешното и външно управление на правителството; забълъза, че всички почти говоривши се изказаха удобрително по външната покизика. Атаките бъха обърнати към вътрешната политика на правителството; съ аргументи, черпени от речите на говорилигъ опозиционни представители, той се постара да отблъсне тия тъжни атаки. Изтъква непосъдователността у Михайловски — по говореното до сега и прѣди — като забълъза, че съ подобна непосъдователност той имае незаконна демократизация със между народа. Обвинява и Найчо Цановъ въ деморализиране на народа. Чете телеграми и записи, за да констатира каква конституционност редъ и тиштина е имало въ народа (протести от групата на народната партия). Съ редъ други факти се постара да докаже, че народните същества, въ своите агитации и проповеди, съ лъжеци и мамели на народа. По турско-българското съглашение казва, че то се е налагало от добре разбранието интереси на двѣтъ страни. Г-нъ Кознички взема думата за да каже, че ние, противовърхъвъ особено на твърдението на Михайловски, не можемъ да имаме абсолютно самостоятелна политика. По декларацията на Дим. Христовъ се изказа, че подобни ангажименти, какъвто той въ нея прѣлага, на правителството е върденъ, може би и гибеленъ за страната. По турско-българското съглашение се изказва най-удобрително, като та-ковъ, което се е налагало; същата мисълъ изказа и по сърбско-българското съглашение. Отхвърля обвиненията, изказани от опозиционни представители, по вътрешната политика. Впечатлението му от речигъ на опозиционните оратори е, че въ тъхъ е липсвалъ материалъ на сериозни разисквания, ето защо тъ биле новочето шумни, отколкото сериозни речи. Съ това завръши (ръкописаният) от болшинството.

Съдът отдиха взема думата г. Фичевъ. Задава въпросъ: е ли Тронното Слово една форма или е единъ законодателенъ държавенъ актъ. Като се позова на чл. чл. 133 и 134 от Конституцията отговори, че Тронното слово е единъ държавенъ актъ. Заяви, че поставените пасажи въ Тронното Слово отговарятъ точно на истината; че въ туй отноше-

ние не съ прави опозиционните представители въ своите твърдения за тая цѣль мина въ разглеждане по редъ пасажите на Тронното Слово. Послъ това говори г. Д-ръ Възвъзъвъ, съдът коего последва прѣложение и рѣшение от Събранието за прѣкратяване дебатите.

XI Засъдание.

Говориха Министригъ: Р. Петровъ, Д. Петковъ, Стайковъ и Д-ръ Н. Генадиевъ изключително върху отговора на Тронното Слово,

XII Засъдание.

Избиране комисия за поднасяне на Н. Ц. В. Княза отговора на Тронното Слово.

Събранието рѣши бюрото да прѣлага лицата, които ще поднесатъ на Н. Ц. В. Княза отговора на Тронното Слово. Прѣдложиха се и се удобриха от бюрото следните прѣставители: 1) Христо Дограмаджиевъ, 2) Тоне Петровъ, 3) Райчо Георгиевъ, 4) Никола Ивановъ, 5) Ст. Касабовъ, 6) Я. Матакиевъ, 7) Ев. Славовски, 8) Дянко Коджабашовъ, 9) Хр. Петруновъ, 10) Тодоръ Шипковъ, 11) М. Кривошийковъ, 12) Кр. Станчовъ, 13) Тодоръ Владиковъ, 14) Георги Пасаровъ, 15) х. Василь х. Тодоровъ.

Освѣнъ тия лица, въ депутацията вълизатъ още и: Комисията по изработване отглора на Тронното Слово, квесторитъ, секретаритъ и бюрото на Събранието.

ХРОНИКА.

— Една въпиюща нужда. Както на Г. г. гражданинъ, така и на всички, които съ имали случаи да посетятъ града ни е известно, че посето (ако може така да се нарече) коего води от града към гарата е доста тъсно и далеч отговаряше на назначението си. Безспорно е, че града ни, съдътъ прокарване на централната железнопътна линия, съ гигантски крачки се развива и прогресира въ всъко отношение: а отъ това и цирюляцията по шосето както на пътници, стоки, храни и прочее отъ денъ на денъ става по оживена, а за да може това движение да става по бързо и по правилно, необходимо е сегашното шосе да се разширчи и то значително. Или пъкъ да се направи едно второ такова към байра, отъ които едното да служи за колата, файтонитъ и пътниците, които отиватъ към гарата, а другото за връщане отъ нея. Върваме, че всъкой ще се съгласи съ насъ, че за единъ търговски център какъвто е г. Плевенъ, съ своя прочутъ пазарь за рогатъ добитъкъ, едно шосе съ 3—4 метра широчина останало отъ връмгето на Митхатъ Паша е повече даже отъ недостатъчно да удовлетворява нуждите на движението.

Ний и другъ искатъ сме имали случаи да занимаемъ читателите си съ нуждата за разширочаването на това шосе и за въвеждането на необходимий редъ въ движението по него, обаче, всичко до сега е останало „гласъ въпиющи въ пустини“.

Въпроса, когото повдигаме е доста наложащъ и заслужва вниманието на ония отъ които зависи разрешението му, обаче, може да сме криви, мислимъ, че ако всичко това до сега се понаса съ биволско търпение, то е именно за това

само, защото ний повдигаме този въпросъ.

Мислимъ, че въ случаи съ осаждателни амбиците и лични егоизамъ отъ които главно се ръководятъ нашите общ. управници, а е връме да се направи това, което обществените интереси диктуватъ, бъзъ да се обръща внимание отъ кого се повдига въпросъ, защото нуждата отъ по широко шосе е повече отъ въпиюща.

Ще слѣдимъ и накъ ще се повърнемъ.

— Приятно ни е да съобщимъ, че новостроеното се шосе по край селата: Брѣстовецъ, Учендолъ, Карагай и Бигъръ (Плевен. околия) въ ползността на което, ако се доскара ще повърва всъки. Огъ нѣколко дена, благодарение енергически търки отъ страна на Г-на Държавни Инженеръ, се доска усилено работи. Земленинъ работи съ доста напрѣдни и ако не бъ лошото връме, вслѣдствие падналития дни снѣгъ и мразъ, съ положителност можемъ да кажемъ, че до сега много нѣщо ще да се направи.

Увѣрени сме, че щомъ се направи връмтето, работитъ на ново ще се продължътъ и ако зимата се случва малко по мѣгка, до идущата пролѣтъ землените работи ще бѫдатъ привършени.

— Новъ Български вѣстникъ въ Солунъ. Турското правителство е разрѣшило на г. Скръшовски да издава новъ Български вѣстникъ, който ще се занимава исклучително съ научни и икономически въпроси. Названието на тоя вѣстникъ щъло да бѫде „Солунски Извѣстия“.

— Нашиятъ приятелъ и съгражданинъ г. Д-ръ Н. Наковъ, които до сега е заемалъ разни длъжности по сѫд. вѣдомство, се установява за напрѣдъ да адвокатствова въ градътъ ни. Адвокатската му кантора се намира срѣщу памѣтника въ досъгшното помещение на Окр. Съдъ. Ний върваме, че всички нуждащи се наши съграждани ще се отнасятъ въ случай на нужди към г. Наковъ, въ лицето на когото тъще намѣрътъ единъ способенъ и честенъ адвокатъ.

— Мѣстния клонъ отъ Бълг. Земедѣл. Банка, която се помѣщава до съга въ зданието на дружеството „Нива“ се е примѣстилъ и за въ бѫдеще ще се помѣщава въ зданието на г. Менахемъ Иорхамовъ, срѣщу новостроенъ се мазволей. Примѣщанието на клона, както слушаме е станало, защото не съ могле да се погодатъ съ новия сгущанинъ за наема на зданието, г. Тодоръ С. Табаковъ, които прѣди два мѣсесца купи това здание отъ директора на дружеството „Нива“ г. Ст. Д. Коларовъ за 35000 л.

— Околийския Началникъ г. М. Тевавичаровъ е примѣстенъ за та-къвъ въ гр. Севлиево, а на негово място е назначенъ на ново г. То-доръ Дановъ отъ с. Радинецъ.

— Продажба на дворни мѣста. Научаваме се че въ Оощин. ни управление, тъзи дене е станала продажба на дворни мѣста за къщи. Продажбата била извѣршена по комшиски и всички мѣста биле останали по ничожни цѣни върху извѣстния Цв. Влаховъ. По тия продажби биле подадени заявления до окр. управител. Ще видимъ какво ще стане понататъкъ и ще се повърнемъ по обстоятелствено по тая на никому не извѣстна публична проданъ.

— Общо-Образователното Д-во „Съгласие“ въ градътъ ни, приготвява и на 6-ий Декември т. г. ще прѣгави въ градския театраленъ салонъ „Арказанови“ Драма въ 5 действия отъ Князъ А. И. Сумбатовъ.

— Научава ме се че въ градътъ ни ще се открие вечеренъ курсъ по изучаване стенография. Като вървиме, че Плѣв. интелегенцъ е съзнала ползата отъ стенографията, не се съмняваме, че курса ще бѫде посетенъ отъ доста слушатели. За сега нѣма да се простираме на широко, но фактъ е че стенографията отъ денъ на денъ става като една необходимост въ живота и въ скоро връме ще се съзнаятъ думите на проф. Фаулманъ, който е казалъ, че връмтето не ще бѫде далечъ когато ще се съжаляватъ онѣзи, които не знаятъ стенографията, както днесъ съжалява този който въобще не знае да пише“. Пожелаваме добъръ успехъ на ръководителя на курса г-нъ М. Сенковъ и върваме, че Плевенскиятъ младежи нѣма да пожалатъ срѣдства, трудъ и връме за да се запознаятъ съ това полезно дѣло. Курса ще трае 3 мѣсесца.

— Земедѣлъчески Конгресъ. Тоя отъ голѣма важност за страната ни конгресъ е станалъ тая година въ г. Варна, но за голѣмо съжаление на конгреса не съ се явили повечето отъ съ души делигати изъ цѣла България. Това жалко явление отъ нашите общественъ животъ ни свѣжда до мисълта, че или нашата страна е не земедѣлъческа, за да се яви тази незainteresованост, или пъкъ че тази организация отъ начало е тръгвала въ неправилния си путь и отъ денъ на денъ тини безследно, важните ѝ ръководители се настаниха на топлии мѣста и не искаха и да знаятъ да поработятъ за икономическото и политическото повдигане на огнетенитъ нашъ земедѣлъцъ. Въ единъ отъ слѣдующите си броеви ще занимаемъ по на пространно съ тая наша организация, като ще укажемъ гдѣ е злото за не успѣванието на това течение у насъ.

— Афера. Въ къ „Едитъ“ въ по-слѣдните си два броя зачеква за афера, а нищо определено не явява което явно доказва злобата му. Също и въ по-слѣдниятъ брой на въ къ „Плевенски Гласъ“ се помѣнава за нея. Даже и Окр. Управителъ г. Каракашевъ си е позволявалъ да говори също по нея афера. Въ слѣдующий си брой ний ще раскроимъ обстоятелственно всичко по нея и ще видимъ гдѣ ще се намѣрятъ шарлатанствующите.

— Заема приетъ. Снощи въ 8 ч., Народното събрание по явно вишегласие прие ново съключение заемъ на сума 100 miliona лева.

Движенето на епидемическите и инфекционни болести отъ I-и Ноември до 10-и същия въ гр. Плевенъ.

Наименование на болѣствитъ.	Излечение			
	Задържаніе	Възник.	Оздравѣваніе	Умираніе
Заушка	—	4	4	1 — 3
Скарлагина	18	9	27	1 1 25
Вѣтрена шарка . .	1	1	2	1 — 1
Тифусъ	5	—	3	2

гр. Плевенъ, 10/XI 1004 г.
Плевенски Град. Лѣкаръ:
Д-ръ Ст. Хр. Бърдаровъ.

П. Г.

При обущарско - седларската си работилница въ гр. Плѣвенъ, улица Александровска, срѣщу по-жарната команда отворихъ и клонъ за продажба на саламджийски стоки, които се изработватъ отъ специалистъ майсторъ, при най голъма чистота, по български и западно европейски вкусъ, които продавамъ по доста умерени цѣни както слѣдва:

Килограма:

1) Филе свинско въ черво	2·10 л.
2) Филе говеждо въ черво	1·20 „
3) Шумка варена . . .	1·80 „
4) Шумка въ тесто . . .	2 — „
5) Флайшъ кейсъ (сирене отъ мясо)	2 — „
6) Лебаръ кейсъ (сирни отъ дробъ)	1·60 „
7) Шинканъ виурщъ (шумка въ черво) . . .	1·60 „
8) Парижъръ (свинско и говеждо месо съ едрасланина)	1·40 „
9) Сланина пушена . . .	1·40 „
10) Ребра пушени и варени	1·60 „
11) Езици свински пушени и варени въ черво . . .	2·10 „
12) Езици говежди пушени	1·60 „
13) Обикновени салами	1·20 „
14) Суджуци за печение на скара	1·40 „
15) Баби пълнени (обикновена пача)	1 — „
16) Сафалади парче . . .	0·10 ст.
17) Лебаръ парче . . .	0·10 ст.
18) Кремъ виуршъ чифъръ	0·10 ст.

чаквамъ за иллюзии:

С. Ив. Коларовъ.

2—10

ПРОДАВА СЕ

една къща въ гр. Плѣвенъ № 1324 съ 1000 кв. м. място ведно съ построиката подъ кварталъ № 4, собственно на наследниците на покойния Георги Михалевъ. — За споразумение до г. Михалъ Транчевъ търгъ въ гр. София, ул. „Царь Симеонъ“ № 139.

5—10

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

за

дѣтското илюстровано списание

„ТРУДОЛЮБИЕ“

Година V (1905).

Списанието „Трудолюбие“ ще излиза въ прѣзъ 1905 год. на 15-то число всѣки мѣсяцъ, освѣнъ юлий и августъ.

Годишната му цѣна е 1·50 л. предплатени.

Абонатите на списанието ще получатъ 10 книжки абонаментъ, 1 календарче съ 1 кн., една книжка съ полезно четиво съ X кн. и награди за сполучливо решени задачи.

На ония, които запишатъ 5 абонамента, отстъпва имъ се едно течение отъ списанието даромъ. За повече отъ 5—20 %.

Суми срѣщу абонаментъ се приематъ чрѣзъ пощенски записи или марки, нѣ въ прѣпоръжени писма.

Абонирайте и телеграфо-пощенски станции.

Всичко, каквото се орнася до списанието, се испраща на адресъ:

Младенъ Георгиевъ

Плѣвенъ.

Обявления отъ Съд. Пристави.

№ 6447

Извѣстявамъ, че на 2 Декемврият. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имътъ находящи се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ I кварталъ подъ № 54 при съседи: отъ двѣ страни путь, баира и Петко Кожухара оцѣнена за 300 лева.

Горния имътъ принадлежи на покойния Георги Геновъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се за въ полза на малолѣтните оставали отъ покойний по опрѣдѣл. № 1157 издадено отъ Плѣвенски Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането на книжата и наддаванието може да става всѣки приложителенъ ден въ канцеларията ми. гр. Плѣвенъ, 11/XI 1904 год.

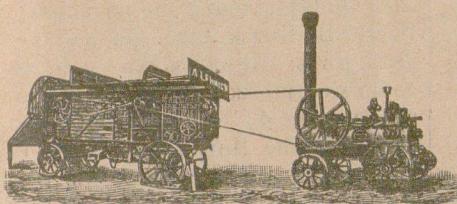
Дѣло № 628/904 год.

И. Д. I Съд. Приставъ: Н. Богдановъ.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ ВЪ ГР. ПЛѣВЕНЪ

на

З. К. Мавродиевъ.



Търгува съ странство и България. Прѣставлява се отъ специални бюра въ Виена, Будапеща, Берлинъ, Одеса и пр. чрѣзъ които бюра изпълнява всѣкаквъ родъ поръчки на клиентите си.

Оперира съ всѣкаквъ родъ търговски операции.

Прѣставлява редъ реномирани въ странство и българия търговски къщи и индустриални фабрики. Доставлява и продава всѣкаквъ родъ машини и уреди по Земедѣлието, Винарството, Пчеларството и за индустриални цѣли. Всички видове семена по земедѣлието и градинарството. Ножове, ножчета, ножици, триони и пр. отъ *Кунде и Солингенъ*. Помпи, мъркучи, разни гуми за всѣкакви индустрии, дараци, воденици, кайши и пр. Облагородени и гладки американски лози. Руски стоки като: самовари, икони, скотове, парфюми и сапуни, козерки, лъжици, табакери, чай, медъ и пр. Шапки мажки и женски фасони отъ фабриката на Ив. Николовъ. Нова реколта гражданска и паркова трева, люцерна, черничево и др. семена. Които отъ Г. Г. Клиентите ѝ интересова върху нѣкои артикули нека поисква цѣните и условията отъ музея, които веднага ще му услуги.

ПЕЧАТНИЦА „НАДѢЖДА“

на КАРАБЕЛЕВЪ, КАРИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ въ гр. Плѣвенъ,

находяща се на ул. Александровска № 649, до аптеката на г. Фр. Хорачекъ

Извѣстявамъ за знаніе на всички г. г. интересуващи се че въ книжній магазинъ винаги се намиратъ за продаване, съ най-умѣрени цѣни слѣдующите предмети:

1) За ученици и ученички: плочи, калеми, разни моливи, разни пера и перодръжки, разни мастила, линии, блокови и хартии за рисуване и всички други видове хартии, разни гуми за рисуване, креда, типишире, разтошовки, мастилници, тѣфтерчета, тетрадки и разни други принадлежности потребни на единъ ученикъ или ученичка.

2) За Търговци: копирни преси, копирни книги, разни копирни мастила и всички принадлежности за копиране, разни фини книги за бланки, пликове и др.

3) За дѣржавни и общински учрѣждения: голъмъ изборъ отъ канцелярски хартии, пликове, мастилници, попивателни прѣси и хартии, разни пера и перодръжки, разни цветове мастила и др.

4) За военните части: всички принадлежности за цинкографъ като: цинковъ прѣпарът, терпентинъ, кислота, химически мастила, пера за химическо мастило, прахъ за истриване цинковитъ дъски и пр. и пр.

Продажбата се извѣршва ежедневно съ най-умѣрени цѣни. Интересуващи молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички поръчки: Визитни картички, Годежни и свадбени карти — билети, Скѣрни извѣстия, Покани, Обявления (афиши) всѣкаквъ видъ, Търговски и канцелярски пликове и бланки, Ведомости, Разписки, Вѣзвания, Брошюри, Разни сѫчинения, илюстровани и не илюстровани, Вѣстници, Списания и пр. и пр.

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕННО НОВЪ И МОДЕРЕНЪ.

РАБОТА ЧИСТА.

Цѣни много намалени.

Печатните работи се обявяватъ въ в. „Надѣжда“ безплатно.